

בבית משפט השלום בירושלים
תא 62532-05-24
בעניין שבין:

חן רחבי, ת.ז. 038221537,

מרח' הכלנית 23, בית שמש. טל: 050-2133101

נ' שבט תשפ"ה, 18/02/2025 החלטה
תיק 62532-05-24
שופטת בכירה דורית פיינשטיין

התובעת

- נ ג -

1. התמנון, מידע ציבורי לכל (ע.ר.), 580690386

מרח' בגין 7, רמת גן

2. תולעת יודעת בע"מ, ח.פ. 516711694,

מרח' שונית 9, חיפה.

3. באמצעות עו"ד יהונתן יוסף קלינגר, מ.ר. 42220,

מרח' חטיבת אלבסנדרוני 2, רמת השרון

טל': 052-3436436; פקס: 077-4701695

דוא"ל: info@jonathanklinger.com

ניתן צו ארעי האוסר על פרסום כל מידע
הנוגע לתיק או לתובעת לפחות עד למועד
הדיון הקרוב הקבוע בפני. איני מתרשמת
כי לנתבעות יגרם כל נזק מעצירת
הפרסומים בשלב זה ואם הפרסומים ימשכו
הרי שהדבר יסכל את הסעד הסופי
שהתובעת דורשת.

בכל מקרה אני ממליצה לתובעת למצוא
עורך דין חלופי או לבדוק את זכאותה לייצוג
משפטי באמצעות הלשכה לסיוע משפטי.

הנתבעים

מענה ל"בקשה דחופה ביותר מטעם התובעת לרבות חסיון בקשה זו

למען הזהירות."

מועד אחרון להגשת מסמך זה: 04.01.2025
נחתם דיגיטלית ***

בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות הבקשה, וזאת לאחר שלא ברור מהו הסעד שנבקש בה, לא ברור מדוע סעד זה נדרש, לא צורך תצהיר לבקשה לאימות העובדות ולא הובאו הראיות לטעון כי הנתבעות מפרות את הדין. במיוחד, לאור בקשת הנתבעת 1 למחיקתה, לא ברור מדוע מתבקש סעד כנגדה.

בקשת התובעת אינה בקשה לאיסור פרסום של התיק, בקשת התובעת אינה בקשה לסעד זמני, בקשת התובעת אינה בקשה לפי פקודת בדיון בית משפט. במערכת נט המשפט מוגדרת הבקשה כ"בקשה לאיסור פרסום", קרי: התובעת ביקשה את איסור פרסום תיק זה. אולם, הדבר לא מתבקש בבקשה עצמה.

עניין זה מתחזק כאשר רואים את אדני הבקשה: פתאום, חברה בע"מ שהיא יישות נפרדת היא צד להליך או שאינה צד להליך, החלטות זמניות לסגירת התיק במזכירות הופכות לצווי איסור פרסום. כך גם בנוגע לחסיון התיק בעת פתיחתו: לתובעת הובהר כי עליה להגיש בקשה לאיסור פרסום ולצרף החלטות המורות על איסורי פרסום.

ושיהיה ברור: ככל שיוצגו בפני הנתבעת החלטות שיפוטיות המורות על איסור פרסום של מסמך או תיק, הרי שהנתבעת תציית להן מיד. עד לעתה, לא ברור מהן ההחלטות הנ"ל.
ולעניין בקשה זו:

- 1 **מהו הסעד שנתבקש בבקשה? התובעת ממשיכה לבלבל את בית המשפט. בהקדמה לבקשתה מבקשת כי בית המשפט יורה לנתבעות או מי מטעמן "לחדול לאלתר מפרסום שם התובעת בהליכים". האם מדובר בסעד זמני? לא נראה כן. שכן, לא מדובר על החלטה זמנית עד לתום ההליך, וסעד זה קשור אף לסעד העיקרי בהליך של צו עשה, אשר הוא "לאכוף על הנתבעים למלא אחר החלטת בית המשפט להטלת חיסיון ולאסור בצו מניעה/אל תעשה על הנתבעים לפרסם את פרטי התובעת ו/או שמה במסמכים המפורסמים באתר "תולעת המשפט" ו/או "תולעת יודעת" מההליכים הנ"ל". בהמשך הבקשה לא נתבקש סעד אופרטיבי אחר מבית המשפט. לא נטען לבקשה לחיסוי הליך זה בשום שלב בבקשה, אלא בכותרתה, ללא הסבר.**
- 1.1 **קרי: התובעת מבקשת את הסעד הקבוע שנתבקש במסגרת תביעתה במסגרת בקשתה זו. זהו סעד שאין בסמכותו ליתן בשלב זה, ובמיוחד כאשר בוחנים את טענת התובעת לצד טענות הנתבעת שמובאות בבקשה זו.**
- 1.2 **ומדוע? ראשית, תצהיר הוא מסמך מהותי; כאשר התקנות קובעות כי בקשה לסעד זמני תוגש בצירופו. התובעת טוענת כי "הבקשה אינה נתמכת בתצהיר באשר העובדות העולות ממנה נתמכות במסמכים ובהחלטות שיפוטיות". אך לא כך הדבר, ונסביר.**
- 1.3 **ראשית, רוב המסמכים אינם החלטות שיפוטיות אלא מסמכים. מסמכים יש להגיש באמצעות עורכיהם. ולעניין זה, צילום המסך שהוא נספח 1, שלא בוצע על ידי בעל מקצוע מיומן, צילום המסך שהוא נספח 2, שלא ברור מיהו מפיקו ומה נפקותו, נספח 3 שהוא החלטה למזכירות לחסיון אך לא החלטה שיפוטית על איסור פרסום, נספח 4 שלא ברור מיהו מפיקו ומה נפקותו, נספח 5, שהוא נחזה להיות החלטה שיפוטית בתיק שאינו רלוונטי, נספח 6 שכלל לא צורף לבקשה, ונספח 7 שהוא תכתובת בין הצדדים.**
- 1.4 **בנוסף, בבקשה עולות טענות עובדתיות שיש לגבות בתצהיר, לרבות בסעיף 5, אשר טוען לכוונת דדון בידי הנתבעות, בסעיפים 6 ו-7 הטוענים טענות עובדתיות למעשים של הנתבעות, בסעיף 8, הטוען לחסיון על הליך, בסעיף 9 הטוען לקשר בין התובעת לבין תאגיד מסוים, בסעיף 10 אשר טוען לחסיון בלא שמצורפים מסמכים על חסיון זה, בסעיף 11 הטוענים על התנהגות התובעת, בסעיפים 12 ו-13 הטוענים להתנהגות הנתבעות ובסעיף 14 ה**
- 1.5 **כך, גם בהיותה של בקשה זו בקשה לסעד זמני הדורשת צירוף תצהיר כדין, היה על התובעת לצרף ערובה או התחייבות עצמית, וזאת בהתחשב בתקנה 96: "סעד זמני יותנה בהתחייבות עצמית של המבקש לפיצוי כמפורט בחקנת משנה (ב), וכן בערובה כמפורט בחקנת משנה (ג) לשם פיצוי בשל כל נזק שייגרם למי שמופנה אליו הצו כתוצאה ממתן הצו הזמני, אם יפקע הצו או יצומצם היקפו"**
- 1.6 **אך לא רק זאת, סעד זמני כפוף למאזן הנוחות. היה על התובעת לפרט מהו הנזק שיגרם לה מאי מתן הסעד, ולהציג לבית המשפט כיצד הוא גדול מהנזק שיגרם לנתבעות ממתן הסעד. נזק זה יש לפרט בתצהיר.**
- 1.7 **אולם, לא בכך נסתיימו פגמיה של התובעת. הרי, התובעת לא ציינה כלל מהו הסעד שנתבקש, מהם ההליכים אותם היא מבקשת להסיר מאתר הנתבעת 2, ומהן העילות.**
- 1.8 **פגמים אלו אינם טכניים, הם יורדים לשורשה של התביעה. ונעבור הליך הליך ונפרט.**
- 1.9 **ושוב, שיהיה ברור: ככל שישנם תיקי בית משפט אשר הם אסורים בפרסום הנתבעת 2 תכבד החלטות שיפוטיות ותסיר. עד ליום זה, ולמרות שהתובעת נתבקשה להציג החלטות אלו, אין כאלו.**
- 2 **גם בתיק זה, כזכור, לא היה איסור פרסום או חסיון בהחלטה שיפוטית. התובעת הגישה תביעתה ביום 27.05.2024, וביקשה איסור פרסום בכותרת כתב התביעה. בית המשפט הנכבד ביקש מהתובעת לפרט**

מהן ההחלטות האוסרות פרסום ולצרפן וזו לא עשתה כן (החלטה מיום 27.05.2024, בקשה מספר 2). לאחר מכן, ביום 22.07.2024 פסק בית המשפט כי "הבקשה עומדת בחוסר מעש. ביהמ"ש יורה על הסרת החסיון מהליך זה בתום 20 יום מסיום הפגרה ללא התראה נוספת". כלומר, ניתנה החלטה המבטלת את החסיון (שלא היה איסור פרסום, אלא חסיון על התיק בצורה מנהלית).

3 הנתבעת 1 אינה צד לבקשה זו. כאמור בבקשת הנתבעת 1 לסילוק על הסף, זו אינה צד לכל פרסום באתר "תולעת המשפט" ואין מקום לצרפה. מצורף בשנית תצהירו של מר עמיחי וורמס המאשר זאת. התובעת לא הביאה כל ראיה לסתור טענה זו.

4 התיקים אליהן התובעת מתייחסת. הנתבעות דגו מתוך הבקשה את כוונתה של התובעת ומנסים להתייחס כמיטב יכולתן לטענות חסרות הגיבוי שעלו בה.

4.1 בנוגע לתיק [REDACTED] (סעיף 8), הרי שלא צורפה כל החלטה הקובעת איסור פרסום. התובעת צרפה צילום מסך ממערכת נט המשפט המגדירה את התיק "חסוי לצדדים", אך לא החלטה שיפוטית הקובעת חסיון. ולא בכדי. גם במכתב מיום 23.12.2024 כתב לב"כ התובעת הח"מ כי ככל שיש החלטה היא תכובד. התובעת בחרה להגיש בקשתה ולא לצרף החלטה הקובעת חסיון.

4.2 בנוגע לתיק [REDACTED] התובעת אינה צד לתיק זה. בגין זאת הגישו הנתבעות בקשה לתיקון כתב התביעה, אשר עומדת ותלויה. בנוסף, גם כאן, צורף נספח 3 שאינו קובע "איסור פרסום" אלא כי התיק "בשלב זה" יחסה במזכירות, עד להתייחסות של ב"כ התובעת. ככל שהיתה החלטה על איסור פרסום, היה על התובעת לצרפה.

4.3 בנוגע לתיק [REDACTED] רחבי נ' התמנון ואח', [REDACTED]

4.4 גם בתוך המסמך, ככל שישנן החלטות האוסרות בפרסום, היה על התובעת לפרטן ולנמק מהן. התובעת היא זו שבחרה להגיש את ההחלטות, ולא ברור מדוע יש ליתן איסור פרסום על כל התיק ולא רק על נספח כזה או אחר, ואין זה ממקומן של הנתבעות לערוך בירור אטומי על כל עמוד בברך הנספחים. הנתבעות הבהירו בכתב ההגנה מדוע עמדו בהוראות הדין בכל עת.

4.5 התובעת טוענת כי הנתבע(ו)ת מפרסמות "בגוגל" (שלנתבעות כמובן אין שליטה באתר גוגל) שלושה תיקים, שאף לא באחד מהם הוצג צו איסור פרסום. כל שהציגה התובעת באחד מהם הוא כי המזכירות חסתה את התיק. באחד מהם התובעת אינה צד כלל. בשלישי אין חסיון ואין איסור פרסום.

5 על ההבדל בין חיסוי לאיסור פרסום. ראוי בשלב זה להסביר על ההבדל בין הגדרת תיק במערכת נט המשפט כחסוי לבין מתן צו איסור פרסום.

5.1 חסימת תיק באמצעות מערכת נט המשפט היא החלטה מזכירותית-מנהלית. זו אינה החלטה שיפוטית. בסמכות זו נעשה פעמים רבות שימוש מסיבות טכניות, אך אין בכך להעיד על איסור פרסום.

5.2 ההלכה הקובעת בעניין זה היא בש"פ 7630/16 דרוקר נ' חדאד, הקובעת כי יש הבדל בין "דלתיים סגורות", "איסור פרסום" ו"חיסוי". בית המשפט קבע כי "עצם סגירת הדלתיים איו משמעה איסור פרסום גורף אף בתום הדיון" (סעיף 16 לפסק הדין), וזאת בהתחשב בכך שפומביות הדיון היא זכות

חוקיתית, חופש המידע הוא זכות חוקתית ועקרון השוויון בפני החוק היא זכות חוקתית.

5.3 **להבדיל מהחלטה על איסור פרסום, אשר יש ליתן כהחלטה שיפוטית, סיווג תיק בנט המשפט כ"חסוי לצדדים" היא החלטה מזכירותית שאינה בעלת אופי שיפוטי ואינה נושאת סנקציות.**

5.4 לכן, הוראה למזכירות בית המשפט לסגור את התיק התיק לציבור אינה שקולה לצו איסור פרסום. וראו, לעניין זה, **נוהל 17-03 טיפול בחסיון תיקים של הנהלת בתי המשפט (הנוהל צורף וסומן כנספח 1 לתשובה זו)**. הנוהל קובע כי "הוגשה במעמד פתיחת ההליך בקשה לאיסור פרסום, תפעל המזכירות להטלת חסיון על התיק באופן ידני ותעביר להחלטה שיפוטית". אולם, בפועל, כאשר בתיק מסוים הוגשה בקשה לאיסור פרסום, גם אם התיק אינו אסור בפרסום, נותר חסיון זה.

5.5 לדוגמא, בתיק 7345-06-14 בו ייצג הח"מ, במסגרת פשרה, הסכימו הצדדים כי התיק יהיה סגור לבאי כח הצדדים, לשופט ולצוותו בלבד. אולם, אין בכך כדי להוות איסור פרסום. כך, לדוגמא, לאחר מתן פסק הדין, פורסמה כתבה על פסק הדין במספר כלי תקשורת, לרבות אתר "כלכליסט" (**העתק החלטה מיום 09.09.2020 צורף וסומן. העתק כתבה צורף וסומן כנספח 2**).

<https://www.calcalist.co.il/internet/articles/0,7340,L-3848943,00.html>

5.6 בתיק אחר בו הנתבעת 1 צד לו, תא 56708-12-22 הטיל בית המשפט חסיון על שמו של התובע בתיק (**החלטה מיום 18.09.2024 צורפה וסומנה כנספח 3 לתשובה זו**), אך בעקבות זאת סווג התיק במערכת נט-המשפט כ"חסוי" ואינו זמין עוד למי שאינם הצדדים. אולם, אין בכך איסור פרסום גורף.

5.7 כך גם בתיק רעא 7214/22 **ערנות לזכויות האדם נ' מדינת ישראל**. בבקשה זו עמותה שביקשה לעיין בהחלטות המעצר פנתה לבית המשפט שכן התיק במערכת נט המשפט היה חסום לה. הנהלת בתי המשפט השיבה בהליך זה (סעיף 3 להחלטה) כי כאשר ישנו גורם אחד חסוי או כאשר ישנה בקשה, התיק נחסה כולו כדי למנוע זליגה של מידע, הגם שאין איסור פרסום משפטי על כלל הפרטים. במקרה זה, נקבע כי בעוד שאין איסור פרסום משפטי, יש חסימת גישה טכנית במערכת נט-המשפט: "כאשר הוחלט על איסור פרסום אודות פרטיו של 'גורם בתיק', תחסה המזכירות את פרטיו של הגורם, והדבר יטיל, באופן אוטומטי, חסיון על כל התיק ברמת 'חסוי לציבור פתוח לצדדים'". לכן, **בית המשפט העליון לא שינה את נהלי נט-המשפט, אך אפשר עיון בתיק בהעדר חסיון מלא.**

5.8 כלומר, יש להבדיל בין תיק אשר בו איסור פרסום, שהוא החלטה שיפוטית, לבין תיק המוגדר חסוי במערכת.

5.9 לדוגמא, תיק זה (62532-05-24) מוגדר כ"חסוי לציבור". למרות זאת, עד להגשת הבקשה לא היתה כל החלטה על איסור פרסום בתיק. גם החלטת כב' בית המשפט היא "אני הופכת את התיק לחסוי עד להחלטה אחרת" ולא "אני מורה על איסור פרסום". הבדל זה הוא לא הבדל טכני בלבד אלא הבדל משפטי.

6 לעניין מאזן הנוחות, ומתן סעד זמני, הרי שכאשר הסעד העיקרי זהה לסעד הזמני אין לתתו. "על המבקש סעד זמני להוכיח כי סיכויי תביעתו להתקבל טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו" ... "פוטנציאל הנזק אשר ייגרם עקב מתן צו מניעה זמני כאמור הוא רחב-היקף ונוגע לאינטרס הציבורי כולו" (רעא 2407/14 **ישראל דיו נ' בנק לאומי**). על התובעת להציג מה הנזק שיגרם לה מאי-מתן הצו, וזאת כנגד העמידה על הזכות הציבורית לגישה למידע, חופש הביטוי ועיסוקה של הנתבעת 2: העמדה לציבור של מסמכים ומידע משפטי, אינטרס ציבורי ראשון במעלה. התובעת לא תמכה טענותיה למאזן הנוחות בתצהיר, ואף לא טענה לכך, וסעיף זה הוא מעבר לדרוש.

- 7 **לעניין ההוצאות.** כבר במכתבו של הח"מ לב"כ התובעת מיום 23.12.2024 הבהיר כי ככל שיוצגו החלטות כדין האוסרות פרסום הן יכובדו. התובעת בחרה שלא לעשות כן. היא נתמכת בטענה קלושה כי הגדרת תיק מסוים כחסוי במערכת נט-המשפט דיו כדי להגדיר איסור פרסום בתיק, וזאת למרות שבאף אחד מתיקים אלו אין החלטה על איסור פרסום, אלא הגדרת חסיון ברמת המזכירות. הגשת בקשה זו, המצריכה את הנתבעות להכין תגובה מנומקת ולעבור אחד אחד על כשליה של התובעת מצדיקה פסיקת הוצאות על הצד הגבוה.
- 8 ולסיום, **בכל שהתובעת תצטרף החלטות שיפוטיות הקובעות איסור פרסום, הנתבעת 2 תכבדן מיידית. עד למועד זה לא הוצגו כאלה.**

היום, 01 ינואר 2025

יהונתן י. קלינגר, עו"ד,

ב"כ הנתבעות

תצהיר

אני, הח"מ, אנדי וורמס, נושא ת.ז. 12317731198, שמספרה לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כי:

1. אני עושה תצהירי זה לתמיכה בבקשת הנתבעות בתיק רחבי נ' התמנון ואח' לסילוק הנתבעת 1.
2. הנתבעת 1 היא עמותה שהתאגדה בשנת 2019. ביום 26.08.2019 נחתם הסכם מייסדים להקמת עמותה בין שניים ממייסדי העמותה, אשר הכיר בכך שאני מקים אתר 'תולעת המשפט' ואני הבעלים של כל הזכויות באתר, אשר הוא והפרסומים שבוצעו בו הם נושא התביעה. הנתבעת 1 קיבלה רשיון זמני להפעלת אתר 'תולעת המשפט'.
3. במסגרת הסכם זה, הצדדים הסכימו כי בכל עת אוכל להודיע על הפסקת הרשיון לשימוש באתר. העתק הסכם המייסדים צורף וסומן כנספח 1 לבקשה זו.
4. וכך עשיתי. ביום 01.12.2022 הודעתי לנתבעת 1 על סיום הזכיון והעברתו לחברת 'תולעת יודעת בע"מ', הנתבעת 2. העתק הודעה צורף וסומן כנספח 2 לבקשה זו.
5. כלומר, מיום 01.01.2023 הנתבעת 2 היא המפעילה הבלעדית של אתר 'תולעת המשפט' שבו נטען בכתב התביעה כי עיוול כנגד התובעת (טענה שכמובן מוכחשת ותדון במסגרת כתב ההגנה).
6. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

אישור:

הריני מאשר, כי ביום 12 בחודש ספטמבר שנת 2024, בשעה 11:00 הופיע לפניי יהונתן יוסף קלינגר, עורך דין מ.ר. 42220, אנדי וורמס מהכתובת שונית 9 חיפה הנושא ת"ז מספר 12317731198 שזוהה על-ידי והמוכר לי אישית בהתאם להגדרת כלל 14(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986.

ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניי והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת-ישראל בזמן החתימה והאימות והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו.

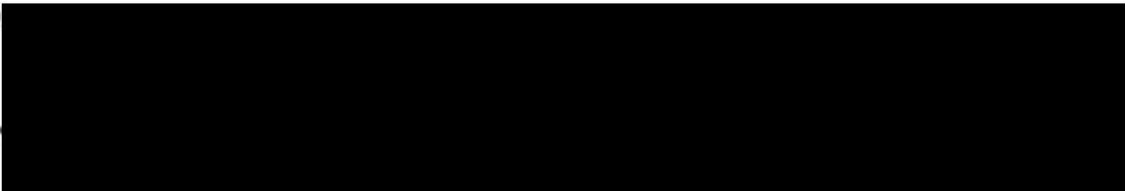
תצהיר

אני, הח"מ, אנדי וורמס, נושא ת.ז. שמספרה 317731198 לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כי:

1. אני עושה תצהירי זה לתמיכה בתגובת הנתבעת 2 בנושא בקשתה של הגב' רחבי למתן סעדים.
2. אני מנהל בנתבעת 2.

לכתב

התיק,

6. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

אישור:

הריני מאשר, כי ביום 31 בחודש דצמבר שנת 2024, בשעה 30:10 הופיע לפניי יהונתן יוסף קלינגר, עורך דין מ.ר. 42220, אנדי וורמס מהכתובת שונית 9 חיפה הנושא ת"ז מספר 317731198 שזוהה על-ידי והמוכר לי אישית בהתאם להגדרת כלל 14(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986.

ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניו והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת-ישראל בזמן החתימה והאימות והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו.

לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתו אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתם עליה מולי.

יהונתן יוסף קלינגר, עו"ד

